

університетський консорціум». Основи грантрайтингу та управління проектами в публічній сфері: методичні рекомендації для органів влади та недержавних організацій. — Харків: Золоті сторінки, 2017. — 148 с.

7. Правила оформлення списку використаних джерел при написанні наукових робіт: методичні рекомендації [Електронний ресурс] / ДСТУ 8302:2015.

*Посуховська Д. В.,
здобувачка вищої освіти,
Науковий керівник: Станкевич І.В.,
доктор економічних наук, професор,
завідувачка кафедри менеджменту і маркетингу,
Одеська державна академія будівництва та архітектури*

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ НЕКОМЕРЦІЙНИМИ ПРОЕКТАМИ. ЖІНОЧІ ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Актуальність некомерційних проектів обумовлена підвищенням попитом на соціальні ініціативи спрямовані на підтримку та розвиток населення та його майбутнього. Такі проекти створюють можливості для підвищення соціальної справедливості, доступу до якісної освіти та охорони здоров'я, а також забезпечують екологічну стійкість. Помітно зростає кількість таких проектів запроваджених жінками. За даними 2021 року в Україні функціонувало понад 700 жіночих організацій (34 мають міжнародний та національний статус), зараз це число продовжує рости.

Такі проекти ініціюються некомерційними організаціями, бюджетними установами, благодійними фондами, громадськими об'єднаннями, творчими спілками або міжнародними організаціями та фінансуються через державний бюджет, гранти, пожертви або інші некомерційні джерела. Управління такими проектами вимагає особливого підходу, оскільки їхня мета полягає не у фінансовому прибутку, а в досягненні соціального ефекту.

Виходячи з дослідження джерел [1-2] основною некомерційних проектів є створення організаційних політик, з чого ми можемо детально довідатись

особливості їх управління. Аналізуючи політики більшості активних Жіночих організацій, таких як ГО «Спілка жінок Чернігівщини», ГО «Центр підтримки громадських ініціатив «Чайка», ХОМГО «Харківський центр волонтерів», ГО «Кроки до майбутнього», ГО «Дівчата» та інших, визначено основні аспекти:

1. Етичні засади. Є основою діяльності будь-якої некомерційної організації, забезпечуючи її прозорість, відповідальність та довіру громадськості. Для організацій, які працюють у сфері соціальних або правозахисних ініціатив, дотримання етичних принципів є особливо важливим. Спілки не порушують будь-яких фундаментальних прав людини, усвідомлює, що всі люди народилися вільними та гідними.[1] Безпосередньо план управління організації має відповідати поставленим цілям, меті та позиціонуванню проєкта. А також основою є дотримання чинного законодавства України, організаційні моменти проєктів діють в правовому полі держави.

2. Ефективне управління фінансовими ресурсами. Найбільш відповідальною складовою некомерційних проєктів залишається фінансове управління, неприбуткова організація не видає того факту, що в ній менше проблем з бухгалтерією. Фінансовий менеджмент передбачає, що організація повинна дотримуватися високих стандартів фінансової прозорості, надаючи регулярні звіти донорам, партнерам та стейкхолдерам. Це включає публікацію фінансових звітів, аудит діяльності та звітування за результатами використання коштів. Обов'язковим є ретельне планування бюджету, що дозволяє раціонально розподіляти кошти, уникаючи дефіциту або нерентабельних витрат. Поміж цим організація повинна розробляти стратегії з диверсифікації ресурсів, залучаючи гранти, пожертви, спонсорів та інші варіанти фінансової підтримки, щоб не залежати від одного джерела фінансування. [2]

3. Управління персоналом. Персонал є одним з найважливіших ресурсів некомерційних організацій. Так як більшість проєктів заохочують на благодійну неоплатну роботу, керівники розробляють сильну стратегію заохочення

працівників. Організація повинна забезпечити процес прозорого і справедливого набору співробітників та волонтерів. А в управлінні персоналом слід розробляти чіткі політики та регламенти, що стосуються умов праці, соціальних гарантій, підзвітності та вирішення конфліктних ситуацій. Також ефективні стратегії мотивування, включаючи визнання заслуг, матеріальне або нематеріальне заохочення, допомагають утримувати кадри та підвищують їхню залученість до реалізації проєктів.

4. Зовнішня комунікація. Взаємодія з цільовими групами та партнерськими організаціями. Успішна взаємодія з цільовими групами та партнерськими організаціями допомагає підвищити впізнаваність організації, зміцнити довіру громадськості та залучити нових учасників і підтримку. Організація повинна підтримувати відкритість і прозорість у своїй діяльності, постійно надаючи інформацію про досягнення, прогрес у реалізації проєктів, використання ресурсів та соціальний вплив. Співпрацювати з іншими організаціями, що дозволяє ефективніше використовувати ресурси, обмінюватися досвідом та забезпечувати комплексний підхід до вирішення соціальних проблем.[1] Медіа та соціальні мережі сьогодні є потужними інструментами зовнішньої комунікації. Використання платформ, таких як Facebook, Instagram або Twitter, дає можливість оперативно повідомляти про проєкти, заходи та успіхи, а також залучати нову аудиторію. Організація повинна активно взаємодіяти з журналістами та медіапартнерами для підвищення обізнаності про свою діяльність, публікації прес-релізів та організації публічних подій. Створення якісного контенту, теж є невід'ємною частиною стратегії організацій. Важливо також, щоб повідомлення, які організація поширює через різні канали, були узгодженими, послідовними і відповідали її місії та цінностям. Кожна цільова група має свої специфічні особливості та потреби, тому важливо адаптувати комунікації до конкретних аудиторій для забезпечення її ефективності

5. Моніторинг та оцінка. Ключові інструменти для забезпечення ефективності та досягнення цілей у діяльності некомерційних проєктів. Керівники постійно контролюють процес реалізації проєкту. Завдяки моніторингу відбувається виявлення відхилень від цілей реалізації, прогнозування наслідків зміни ситуації та обґрунтування необхідності прийняття коригувальних заходів.[2] Оцінка ж надає важливу аналітичну інформацію про реальні події та процеси, що допомагає вдосконалювати практику, приймати оптимальні управлінські рішення, ефективно використовувати ресурси й управляти стратегіями. Вона також забезпечує стійкість та тривалість досягнутих результатів, а також надає основи для поліпшення проєктів і програм громадських організацій на різних рівнях. [1]

Виходячи з вищеописаних аспектів управлінської діяльності, розуміємо серйозний та стратегічний підхід до ведення некомерційних проєктів. Для кожного керівника, особливо масштабних організацій, важливим є прописання своєї організаційної політики, де чітко викладені основні принципи та правила організації. Більшість жіночих ГО орієнтовані на велику аудиторію, тому для них важливо створювати міцну стратегію, яка буде забезпечувати стійкий розвиток проєкту та сприятиме довірі аудиторії та партнерів. Некомерційні проєкти це плідна праця, яка оцінюється не грошовими одиницями, або визнанням, а якісними змінами в суспільстві, тому підхід до їх ведення відрізняється особливим заохоченням до піднесення на кращий рівень життя суспільства.

Список використаних джерел:

1. Політики та процедури жіночих правозахисних організацій. Збірник документів / Пакт. Київ, 2024, 246 с.
2. Микитюк П. П., Брич В. Я., Микитюк Ю. І., Труш І. М. Управління проєктами: підручник. [для студ. вищ. навч. закл.]. Тернопіль, 2021. – 416 с.